

Nová cesta v Tatrách

Prvú septembrovú nedeľu sa nám spolu s Janom Koříňkom podarilo preliezť novú cestu v JZ stene Javorového štítu. Líniu novej cesty som mal napozieranú a uloženú v hlave už päť rokov. Vtedy sme v tejto stene liezli peknú cestu – Ťažký kút za 6 (šesťka z konca osemdesiatych rokov, kde sa mi klúčová dĺžka zdala o čosi ťažšia ako za 6...).

V ten deň sa mi v hornej časti steny, vľavo od cesty Ťažký kút zapáčila línia, ktorú tvorila špára v kolmej stene a za ňou nasledoval mierne previsnutý kút. Po podrobnom preštudovaní sprievodcov tejto steny, to vyzeralo, že táto línia je voľná. Ešte bolo treba nájsť voľnú líniu v dolnej časti steny a mohla vzniknúť nová cesta. V dolnej časti steny je výrazný kút, ktorým podľa dostupných sprievodcov nevedla ešte žiadna cesta. Zdalo sa mi nepravdepodobné, že by takýto výrazný kút nebol ešte prelezený.

Ubehlo päť rokov kým som sa do steny vrátil s cieľom - urobiť v nej prvovýstup. No ešte predtým som sa chcel v stene úplne zorientovať a tak som v sobotu preliezol susediacu cestu – Tatarkovu cestu. Cesta začína pár metrov vľavo od výrazného kútu. Vedie kútikom zakončeným žltou strechou a v 2/3 kútu cesta odbočuje doľava. V hornej časti steny Tatarkova cesta križuje cestu Ťažký kút a pokračuje vpravo od veľkej žltej platne. Po prelezení oboch ciest som mal jasno kadiaľ povedie nová cesta. Spolulezec bol jasný tiež a bol to opäť raz Janko Kořínek. Spolu už máme v Tatrách čo to polezené a väčšinu mojich prvovýstupov mám urobených práve s ním.

V nedeľu o 9 hodine sme pod stenou a nastupujeme do výrazného kútu o ktorom tušíme, že v ňom dačo nájdeme. Do prvej dĺžky nalieza Jano. Hodnotí ju za 4+ a nenašli sme v nej žiadnu skobu . Do druhej dĺžky nastupujem ja. Začína ľahkým položeným kútom, nasleduje malý previs, znova kút až pod previsnutú stienku. Tu vidno možnosť odbočenia doľava na pilier. Mojm cieľom však je doliezť kút celý a teda prekonať previsnutú stienku a pokračovať kolmým kútom ďalej. Preliezam prvú ľahkú časť kúta pod previs, kde nachádzam starý štand tvorený skobami a vyblednutými slučkami. Vyzerá to ako únikový štand pred ťažšou časťou kúta. Leziem ďalej až do miesta, kde sa dá ľahko odbočiť doľava. Tu nachádzam ďalšiu starú skobu. Môj predpoklad, že tento výrazný kút nemohol ostať bez povšimnutia generácií lezcov sa naplnil. Niektorí doliezli pod stienku, odbočili do ľahkého terénu doľava a napojili sa tak do Tatarkovej cesty. Ja však chcem kút doliezť celý a tak preliezam stienku a pokračujem kútom až na jeho koniec. Stienka sa dá dobre zaistiť a sú v nej pomerne dobré chyty, hoci dosť ďaleko od seba. Ani ďalšia časť kútu nie úplne zadarmo. Celý tento úsek hodnotím za cca 6+. Sme na druhom štande a odtiaľto Jano lezie ľahkou rampou, ktorá je spoločná s cestou Ťažký kút až pod klúčovú časť výstupu. Štvrtá dĺžka na pohľad nevyzerá ťažko. Predstavuje ju tenká špárka v kolmej stene. Naliezam do nej a rýchlo zisťujem, že špára je užšia ako moje prsty a teda cez ňu nebudem môcť liezť ďalej. Využívam ju však na zaistenie mikračmi a rukami obchytkávam platňu s nádejou, že v nej budú nejaké lišty. Darí sa mi ich zopár nájsť a vďaka nim sa dostávam na štvrtý štand. Táto dĺžka bola krátka, no isto nebola ľahká – asi tak za 6+. Dolieza Jano a sme pod klúčovou piatou dĺžkou. Tú tvorí mierne previsnutý kút s úzkou špárou, ktorá vyzerá byť dobrá na zaistenie tenkými vecami, no nepoužiteľná na lezenie. V bočných stenách sa ukazujú malé lišty a vyzerá to, že na konci kúta sa bude dať chytať oblá hrana vpravo od kúta. Dávame na štand tutovú skobu a ďalej by mal liezť Jano. Ten však veľmi rád prenecháva túto dĺžku mne. A tak bez dlhého váhania naliezam do toho. Začiatok ma nechce pustiť len tak ľahko. Premýšľam či zľava, či zprava a nakoniec to skúšam so založenou päťou za malý chyt v pravej stene. Ťažké pretlačenie sa cez päťu rieši úvod do tejto dĺžky, no to je naozaj iba začiatok toho čo mám ešte pred sebou. V špárke sa dá dobre zaistiť mikračmi a ballnutmi, no iba na pár miestach sa mi ju podarí použiť ako chyt. A tak musím využívať, čo mi poskytnú steny po oboch stranách kútu.

Neposkytujú toho veľa – sem tam malá lišta sa strieda s ešte menšou lištou. Keďže tu predomňou ešte nikto nebol, nemám potuchy kde bude ďalší chyt... a či vôbec bude. Na sebe mám veľa kíl železa a začínam cítiť, ako mi začínajú puchnúť ruky. Skúšam najst' oddychové pózy v podobe rôznych krkolomných pozícií a rozštepov. Moc to nepomáha a je mi jasné, že musím ísť rýchlo ďalej. Zatlčkam tutovú tenkú skobu a drtím ďalej. Darí sa mi nachádzať mikrolišty a postupujem vyššie skoro až na koniec kúta. Tu už lišty skončili a jedinou možnosťou, ako sa dostať hore vidím v oblej hrane vpravo. Skúšam ju a je presne tak oblá, ako vyzerala byť oblá odspodu. Mám pred sebou posledné 3 metre ťažkého lezenia. Nechcem spadnúť a ani nechcem túto dĺžku následne preliezať technicky. Musím to dať voľne hneď teraz! Vykloním sa za oblú hranu a na moje veľké šťastie nachádzam dva pomerne dobré bočáky. Z nich sa mi podarí zaistiť ďalší mikráč a aj trochu preklepať pred finále tejto dĺžky. Meter nad sebou vidím náznak chytu a za ním sa ukazuje šikmá polica kde sa bude dať isto dačo chytiť. Naberem horný bočák a nohy tlačím do oblej hladkej hrany. Sám nechápem ako tie lezečky držia na ničom, no nezamýšľam sa nad tým dlho a robím dynamický krok do miesta kde tuším (prajem si) chyt. Chytám ho. Uf! Je to malý zlý chyt, no je to chyt! Zaberem cez neho, premiestnim nohy doľava a chytám šikmú policu za oblú hranu. Nie je to nič moc, no pred sebou vidím madlo kam sa musím dostať. Od spodu ma hore tlačí Janove povzbudzovanie, poprehadzujem nohy a už na pokraji síl pretlačím oblú hranu a chytám madlo. Yes yes yes ... mam to. Je to tam! Podarilo sa. Dĺžku hodnotím za poctivých 7. Dlhoo predýchávam a až potom robím tutový štand, bo Jano sa za mňou chystá jumarovať. Tak sa aj deje a za 20 minút je Jano u mňa na štande. Vybral z dĺžky všetky tenké veci, okrem skoby na štande a postupovej skoby v strede dĺžky, ktoré sme schválom nehali pre bezpečnosť ďalších lezcov. Nasleduje dlhá šiesta dĺžka, kde začiatok je asi tak za 5+ a zvyšok za 4+. Ešte jedna dolezová za 3 a sme na vršku.

Hotovo. Podarilo sa. Trvalo to päť rokov, no tento deň sa to stalo realitou. Opäť sme s Janom zažili krásny deň v Tatrách, všetko klapalo ako má a celý deň vládla pohoda. Sme spokojní a ja sa po dlhej dobe cítim šťastný.

Resume:

Javorový štít – JZ stena, prvovýstup "Kajšmentke" VII, 250m, 5 hodín. Ján Kořínek & Ivan Váňa Staroň